

ГОЛОВА ВЕРХОВНОЇ РАДИ УКРАЇНИ

11/10-1009

06.04.2018

Прем'єр-міністру України

ГРОЙСМАНУ В.Б.

Шановний Володимире Борисовичу!

Надсилаємо адресований Вам депутатський запит народного депутата України Мартовицького А. В., оголошений на засіданні Верховної Ради України 6 квітня 2018 року, для розгляду і надання відповіді автору запиту і Голові Верховної Ради України у встановлений чинним законодавством 15-денний термін.

Додаток: депутатський запит на 3 арк. у 1 прим.

З повагою

А. ПАРУБІЙ

1009

НАРОДНИЙ ДЕПУТАТ УКРАЇНИ

Україна, 01008, м. Київ, вул. Грушевського, 5
тел. (044) 255 26 23, E-mail: Martovytskyi.Artur@rada.gov.ua

№ 251-1/16

від «03» квітня 2018 року

**Прем'єр – міністру України
ГРОЙСМАНУ В.Б.**

ДЕПУТАТСЬКИЙ ЗАПИТ щодо порушення конституційних прав дітей, хворих на цукровий діабет

Шановний Володимире Борисовичу!

До мене, як до народного депутата України, останнім часом надходять численні звернення щодо порушення конституційних прав дітей, хворих на інсулінозалежний цукровий діабет.

Як вбачається з матеріалів звернень батьків таких дітей основне їх занепокоєння обумовлено тим, що в Україні відсутній закон, який би надавав право лікарям лікарсько-консультативних комісій (далі - ЛКК) встановлювати хворим дітям будь-яку інвалідність на момент діагностування невиліковної хвороби.

Відповідно до статті 7 Розділу І Закону України «Про реабілітацію інвалідів в Україні» порядок, умови та критерії встановлення ЛКК інвалідності дітям затверджуються Кабінетом Міністрів України.

В свою чергу, постанова КМУ від 21.11.2013 № 917 «Деякі питання встановлення лікарсько-консультативними комісіями інвалідності дітям» (далі – постанова КМУ від 21.11.2013 № 917) не містить серед основних критеріїв життєдіяльності інсулінотерапію, незважаючи на те, що вона є життєвою потребою для дітей з цукровим діабетом І типу, так як без ін'єкцій чи інфузій інсуліну хворі діти не можуть харчуватись і навіть жити.

Разом з тим, на превеликий жаль втратив чинність наказ Міністерства охорони здоров'я (далі – МОЗ України) від 05.12.1991 № 175 «Про перелік

медичних показань та порядок видачі медичних висновків дітям-інвалідам з дитинства віком до 16 років», який чітко вказував, що інсулінозалежний цукровий діабет з кодом «E10» належить до переліку патологічних станів, що призводять до значного обмеження життєдіяльності, соціальної деадаптації, повної неспроможності до самообслуговування при різко виражених необоротних порушеннях органів та систем. Тому на сьогодні не існує закону, який би вказував, до якого ступеню порушень функції організму (I, II, III чи IV) слід відносити незворотне стійке порушення функції підшлункової залози, що проявляється клінічно та лабораторно картиною повної інсулінової недостатності та потребує постійної замісної терапії препаратами інсуліну.

При цьому, лікарі ЛКК в різних областях України на свій розсуд все таки встановлюють дітям, яким діагностовано цукровий діабет I типу, різні інвалідності. Однак у лікарів різні особисті думки щодо одного й того ж діагнозу. А в результаті – батьки однаково хворих дітей отримують різні розміри соціальної допомоги. Наприклад на Дніпропетровщині – 1452 грн., а на Волині держава виплачує 2876 грн. вважаю цей факт грубим порушенням конституційних прав невиліковно хворих дітей.

Відповідно до спільногоНаказу МОЗ України, Міністерства праці та соціальної політики України, Міністерства фінансів України від 08.11.2001 № 454/471/516 (далі – спільний наказ від 08.11.2001) дитина з діагнозом інсулінозалежний цукровий діабет I типу має право на ОДЕРЖАННЯ СОЦІАЛЬНОЇ ДОПОМОГИ на дітей – інвалідів віком до 18 років. Але не існує нормативно – правового акту, який би чітко регламентував процедуру отримання САМОЇ ІНВАЛІДНОСТІ дитині з таким діагнозом.

Таким чином, враховуючи вищезазначене, звертаюсь до Вас, шановний Володимира Борисовичу, з вимогою опрацювати це проблемне питання та на найближчому засіданні уряду ініціювати внесення змін та доповнень до постанови КМУ від 21.11.2013 № 917 та до спільногоНаказу від 08.11.2001 № 454/471/516 у частині запровадження профільним міністерством вікових норм для хворих на інсулінозалежний цукровий діабет I типу дітей по критерію самообслуговування в інсулінотерапії з використанням технічних засобів (медичного обладнання та пристройів). А саме: з якого віку дитина повинна:

- 1) самостійно без регулярної часткової допомоги інших осіб робити собі ін'єкції чи інфузії у відповідні частини тіла – ногу, живіт, плече, сідницю та спину;
- 2) самостійно без допомоги дорослих членів сім'ї розраховувати дозу інсуліну, вуглеводів та білків;
- 3) самостійно надавати собі невідкладну допомогу при раптовому погіршенні самопочуття, наприклад, у разі гіпоглікемії.

Про результати розгляду даного депутатського звернення прошу повідомити мене в установлений законодавством термін.

З повагою

Народний депутат України

А.В. Мартовицький
(М51)